

CONTEXT

UN PRESIDENT ELECTE DETINGUT A SARDENYA

No sabem res del cert, però diuen...

Diuen que ja a l'avió que els traslladava a l'Alguer, la comitiva del President Puigdemont van sospitar d'un passatger. "Alguna en passa" es van dir. Just aterrat a l'aeroport, a la mateixa pista un parell de policies italians vestits de paisà van interceptar a Puigdemont i se'l van endur. D'alguna manera això vol dir que el Ministeri italià sabia alguna cosa.

Diuen que la euro ordre de detenció contra els tres exiliats catalans estava retirada, si més no és el que afirma el Tribunal Europeu. El Suprem espanyol però, diu que no, que mai no van retirar l'ordre de cerca i captura.

Diuen que ni el govern italià ni l'Espanyol sabien res de la trama organitzada per arrestar al President Puigdemont. I pensem nosaltres...

Pensem que és molt difícil de creure als governs i encara ens ho posen més difícil quan els governs són l'italià i l'espanyol. Com ja hem comentat, no va ser un control duaner el que va detectar la presència de Puigdemont (entre altres coses perquè en el viatges dins d'Europa no cal presentar passaport) era la policia qui l'esperava i, o els policies anaven per lliure o necessitaven una ordre o un silenci administratiu per poder fer el que van fer.

Ens hem de creure als italians, encara que només sigui per una vegada? Tampoc és fàcil acceptar les versions que es donen des de la Moncloa. De cada cinc notícies que donen, sis son mentida.

Però aquesta vegada els hem de donar el benefici del dubte. Al PSOE el que menys l'interessa en aquests moments és un nou xoc amb les forces més o menys nacionalistes catalanes. Si, per exemple, ER retira el seu suport als pressupostos generals de l'Estat (i haurà de fer-ho per nassos si Puigdemont és extradit a Espanya) el PSOE es queda amb el cul a l'aire.

Pensem doncs que la idea ha sortit

EN AQUESTS CONTEXT, QUAN UN POLÍTIC DEMÒCRATA COMENÇA A DENUNCIAR PERSECUCIONS IL·LEGALS CONSTANTS, EN REALITAT NOMÉS HI HA UNA RESPOSTA POSSIBLE: LA SÀTIRA.

COM A REACCIÓ AL SEU EXILI VA NÉIXER EL LLOC HUMORÍSTIC KARLITUS, ANOMENAT AIXÍ EN RESPOSTA A LA DESMESURADA REPRESSIÓ ESTADO-ESPANYOLA A CATALUNYA.

d'un altre cau, un encara més fosc més humit i més pudent. El que està a la dreta del Senyor.

La dreta, des del P.P. fins a Vox passant per la judicatura, les forces armades, la policia i més d'un membre de la patronal, i dels sindicats li tenen jurada a Puigdemont. No el poden ni veure.

Alguns com l'heroi nacional Llaena, s'ha compromès personalment a portar Puigdemont a Espanya. Tot un repte per un individu que viu de reptes i que no morirà tranquil si no els aconsegueix tots. D'aquí, ens atrevim a assegurar, han sortit els dos policies italians vestits de paisà.

D'aquí i de la passivitat europea davant els sistemàtics incompliments de la Justícia espanyola. Pensem en les conseqüències d'aquesta detenció si més no qüestionable i irregular. Moltes.

Ja hem dit que els partits catalans si no per gust sí per vergonya, hauran de fer veure que estan units i hauran de trencar peres amb els govern espanyol. Pressupostos enlaire, però també taula de negociació, també desglaç institucional, també l'efecte balsàmic de l'indult. Espanya i Catalunya, encara que no en tinguin ganes

han de tornar a ensenyar-se les dents.

Naturalment un nova onada de violència portarà més problemes econòmics i això serà més llenya que l'empresariat no dubtarà de posar al foc que més escalfa.

Les dues Espanyes segueixen vives. Però Puigdemont sortirà d'aquesta. Catalunya sortirà d'aquesta, el problema és que Espanya, la dreta espanyola, no sortirà mai del seu paper de creuat embogit.

